

ŻYCIE WANGELIA

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, *A* J 9,1-41 * 26.03.2017

Jezus, przechodząc, ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloam» – co się tłumaczy: Poślany. On więc odszedł, obmył się i wrócił, widząc. A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?» Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem». Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę». Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstał wśród nich rozłam. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim mówisz, jako że ci otworzył oczy?» Odpowiedział: «To prorok». Rzekli mu w odpowiedzi: «Cały urodziłeś się w grzechach, a nas pouczasz?» I wyrzucili go precz. Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go, rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?» On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?» Rzekł do niego Jezus: «Jest nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie». On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon.

Ślepotą jest zamknięciem się naprawdę o sobie i życiu w iluzjach. Jest brakiem zgody na swoje ciemne plamy – słabości, błędy, grzechy. Tworzenie nierealistycznego obrazu siebie prowadzi do pychy. Prawdziwe przejście jest możliwe w wierze, w spotkaniu z Jezusem – światłością świata. Jezus otwiera oczy i objawia prawdę. Mieszając ziemię ze śliną i nakładając ją na oczy, przypomina nasz związek z ziemią: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”. Sadzawka Siloam zaś, czyli Poślany, to On sam- poślany przez Ojca – źródło życia i miłości. Aby przejrzeć, trzeba pogodzić się ze swoją ziemskością i zanurzyć się w miłości Jezusa. Ojcowie Kościoła widzą w uzdrowieniu niewidomego obraz Chrztu. Tradycja mówi o św. Otylii (ur. ok. 660 r.), patronce niewidomych, która sama, będąc niewidomą od urodzenia, odzyskała wzrok podczas Chrztu. Kościół starożytny nazywał sakrament Chrztu „oświeceniem”. Spotkanie z Chrystusem w czasie Chrztu otwiera oczy, oświeca i wprowadza w duchową rzeczywistość – w intymną więź z Bogiem. Wiara to nowy sposób widzenia. Poprzez nią odkrywamy Boga we wszystkim: w stworzeniu, w innych ludziach i w nas samych, w zdarzeniach naszego życia.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: W czym przejawia się moja ślepota? Jakie sprawy w moim życiu wymagają przejścia, uzdrowienia i dotyku miłości Jezusa? Co już zostało uzdrowione pod wpływem wiary?

Do wykonania: Jeśli jestem w grzechu wypełnię polecenie Chrystusa: „Idź, obmyj się w sadzawce”.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

29.03 (środa) Wspomnienie św. Stefana IX, papieża

Był synem zarządcy Lotaryngii. Papież Leon IX zabrał go ze sobą do Rzymu. Gdy papież zmarł, Stefan udał się na Monte Cassino, gdzie został opatem klasztoru, a następnie kardynałem. Do wybuchu wielkiej schizmy (1054 r.) był papieskim posłem w Konstantynopolu. Na papieża został wybrany w sierpniu 1057 r. Zabiegał o wolność Kościoła i jego większą niezależność od niemieckiego cesarstwa. Określił on symonię, czyli sprzedawanie urzędów kościelnych, jako herezję. Jego pontyfikat trwał niespełna dziesięć miesięcy. Stefan zmarł w czasie podróży 29 marca 1058 r. we Florencji, gdzie został pochowany.

WARTO WIEDZIEĆ

Św. Jan Paweł II: *„Liturgia Wielkiego Postu wzywa nas dzień po dniu do uwielbienia Chrystusa: Tego, który dopuścił na siebie kuszenie – i przyjął cierpienie, stając się dla naszego odkupienia grzechem za nas. Tego Chrystusa mamy znajdować równocześnie w niezgłębionych tajemnicach Jego życia i śmierci – i równocześnie w naszych bliźnich. W każdym bez wyjątku – ale w sposób szczególny w tych, w których w takiż sposób powtarza się i dopełnia kuszenie i cierpienie naszego Odkupiciela... Chrystus naszego Wielkiego Postu – Chrystus doświadczany i ukrzyżowany – staje w centrum tego braterstwa. W szczególny sposób wzywa nas do tego, aby spotkać Go w każdym z naszych cierpiących braci. Miłość, jaką im okazujemy, postuga, jaką w stosunku do nich wypetniamy – jest Jemu samemu okazywana, jest w stosunku do Niego spełniana. Jeśli Wielki Post domaga się od każdego z nas nawrócenia, to – jak uczy od pierwszych dni liturgia tego okresu – nawrócenie owo potwierdza się i urzeczywistnia właśnie przez to, co czynimy dla naszych braci, zwłaszcza dla cierpiących i w jakikolwiek sposób upośledzonych. Mają oni szczególne prawo do naszej czci, szacunku i miłości”* (Anioł Pański, 8 III 1981).

Św. Matka Teresa z Kalkuty: *„cały mój czas należy do innych, gdyż poświęcając się całym sercem dla ubogich, cierpiących służymy Chrystusowi, Jego zniekształconej twarzy. On sam powiedział: Mnie to uczyniliście”* (L. Gjergij, Kochać, żyć świadczyć, s. 37).

Ks. kard. Stefan Wyszyński: *„Bóg jest bliżej nas niż o tym myślimy. Szukamy Go zazwyczaj za daleko”* – 20 II 1972 (Druka kromka chleba, s. 86).

13-15.04.2017 – TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK – Dzień ustanowienia Kapłaństwa i Eucharystii:

20.00-23.00, kościół: Msza św. Wieczerzy Pańskiej i adoracja Najśw. Sakramentu.

WIELKI PIĄTEK – Dzień męki i śmierci Chrystusa:

10:00: Droga Krzyżowa dla „2ej zmiany”;

15:00: Droga Krzyżowa (prowadzi: Stowarzyszenie Żywego Różańca);

15:30: Liturgia Wielkiego Piątku;

17:00-23:00: adoracja parafialnych grup modlitewnych:

- 20:00, kościół: Adoracja Róży Św. Kazimierza i Scholii HESTON;
- 21:00, kościół: Gorzkie Żale (cz. III);
- 21:30, kościół: Droga Krzyżowa (GRUPA UWIELBIENIA);
- 23:00, kościół: zakończenie adoracji.

WIELKA SOBOTA – czuwanie przy grobie:

09:00 – 19:00, kościół: adoracja przy Bożym Grobie;

09:00 – 18:00, sala św. Józefa: święcenie pokarmów wielkanocnych;

12:00 – 13:00, HESTON: święcenie pokarmów wielkanocnych;

19:30, kościół: Liturgia Wielkiej Soboty i procesja rezurekcyjna.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA: 8.30, 10.00, 12.00, 18.00 i 15.00 (HESTON).